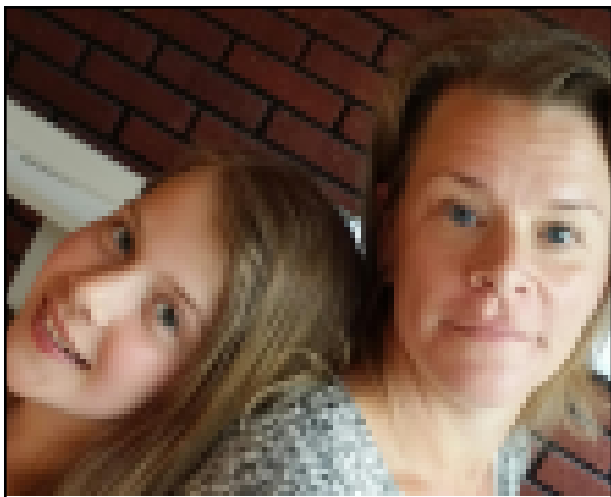

Församlingsmedlemmars

Litauen, Lithuania eller Lot of rainia? Ja vad man än väljer att kalla landet så måste vi nog konstatera att det regnade en hel del under vårt besök. Förstörde vädret vår resa och vår upplevelse? Inte alls. Vi (11 o 30+ år) vill nu berätta för er om vår mycket intressanta och lärorika tre dagars tur till vårt grannland Litauen.

Lastbil med bidrag

26-30 mars reste 9 medlemmar från församlingen till Litauen. Med oss hade vi en lastbil fylld med insamlat material; kläder, husgeråd, möbler, mat och ett kylskåp. Vi reste för att följa med denna sändning till Metodistkyrkans hjälpcenter i **Birzai** och för att samtidigt besöka några av deras sociala projekt och församlingar.

Walla Carlsson vår guide

Efter en gungig resa med färja från Stockholm till Riga blev vi hämtade av pastor Walla Carlsson. Walla delar sin

tjänst och sitt liv mellan Sverige och Litauen och har så gjort de senaste 15 åren. Walla var vår gudie och ledsagare under besöket, hon berättade om verksamheterna, rattade sin minibuss och svarade tålmodigt på alla våra frågor. Vårt första stopp blev i byn *Paceriaukste* där hjälpcentret har sin lagerlokal, lastbilen tömdes och lagret fylldes på. Saker som skänks till centret blir till hjälp för familjer i omgivningen som kyrkan på olika sätt kommer i kontakt med. Veckan innan vårt besök hade det brunnit i ett flerbilshus i byn, många familjer hade förlorat allt. De hystes in hos släktingar och vänner och fick hämta saker från centret för att kunna börja om på nytt.

Bageri och fritids

I *Paceriaukste* driver församlingen även ett bageri och fritidsverksamhet. Till detta fritids kommer barn och unga med ett extra behov av att få vara i en annan miljö än hemma. Här får de vuxenkontakt och ett extra mål mat. Walla berättar att verksamheten är ett samarbete mellan skola, socialtjänst och kyrkan. Tillsammans hjälps man åt att upptäcka de barn som är utsatta och behöver stöd. Vid vårt besök bjöds vi också på lunch - hemmagjorda piroger och kanelbullar från det egna bageriet, mums!

Barnhemmet i Birzai

Vi reste vidare med Wallas lilla buss, nästa stopp var barnhemmet i Birzai. Vi träffade föreståndaren, några ur personalen och så förstås en del av de ca 25 barn som för tillfället bodde på hemmet. Vi tror att vi alla kände oss positivt överraskade av vårt besök. Miljön och lokalerna var mycket trevliga, välskötta och barnvänliga. Barnhemmet har gott om perso-

besök i Litauen

nal och alla är välutbildade. Vi fick vet att verksamheten utvecklats mycket det senaste året. Litauiska staten har börjat ställa krav och många upprustningar och förbättringar har skett med anledning av detta. Föreståndare berättar att mycket av det som gjorts endast har varit möjligt tack vare utländska donationer och stöd från församlingar och organisationer.

Hembesök ger eftertanke

Ytterligare ett besök stod på schemat denna dag, ett hembesök. Vi delade upp oss i mindre grupper och åkte hem till två olika familjer som församlingen har kontakt med och stöder. Familjen, som vi besökte, bodde i ett litet, enkelt tegelhus ute på landet. När vi svängde in på gården möttes vi av hundar och höns. I huset bodde en mamma, en pappa och deras sex söner. Familjen hade även grisar och en ko. Huset var inte deras eget, bara till låns, när som helst kunde de bli tvingade att flytta. Familjen hade flyttat 13 gånger. Mamman hade enstaka tillfälliga jobb, pappan sjukpensionär och inkomsterna var därför mycket begränsade. Hemmet väldigt enkelt, långt ifrån vår

egen standard och svårt att beskriva med ord. Så nära vårt Sverige men ändå så främmande. Vårt besök i hemmet var kort men gav mycket eftertanke. Vi avslutade med att stå i ring i det lilla köket, hålla i varandras händer och be. Olika förutsättningar, olika liv, förenade i bön.

Gudstjänst

Vi kan dock inte avsluta utan att berätta om söndagens gudstjänst i Metodistkyrkan i *Panevezys*. Församlingens lokal ligger på bottenvåningen i ett vanligt höghus. En lång betongkorridor med ett antal rum. Gudstjänsten hölls i det största rummet som var fullpackat med stolar. Längst fram ett enkelt bord som fungerade som altare, en keyboard och två små bönpallar. Walla predikade på engelska och en kvinna tolkade till litauiska. Gudstjänsten var vacker och ärlig, den berörde nog oss alla i all sin enkelhet. Barnkören sjöng, bibeltexter lästes och vi delade nattvard. Församlingen hade även glädjen att denna söndagen välkomma två nya medlemmar.

Att dela tro och gemenskap

Efter gudstjänsten fick vi möjlighet att överlämna gåvor från vår församling, två ljuslyktor som var mycket uppskattade och direkt fick pryda altarbordet. När det var dags för kaffe plockades några stolar bort och med tårta i knät fikade vi tillsammans. När vi lämnade denna gudstjänst var det väldigt tydligt att en pampig kyrkolokal, välmatchande servetter och sju sorters kakor inte är så viktigt, faktiskt inte viktigt alls. Att få dela tro, känna gemenskap i en församling och få hopp om framtiden från varandra, det är viktig. Amen.

Klara och Eva Lenestad